

Sygn. akt IV U 640/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Duda- Marciszewska

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013r. we Włocławku na rozprawie
sprawy D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o nauczycielskie świadczenie kompensacyjne

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 czerwca 2013 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt ***IVU 640/13***

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. S. prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego ponieważ stosunek pracy wnioskodawczyni wygasł na podstawie art. 26 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 Karty Nauczyciela tj. w okolicznościach innych niż wymienione w art. 4 cytowanej ustawy. Nadto organ rentowy wskazał, że D. S. udowodniła staż ogólny w wymiarze 32 lata i 3 miesiące oraz wymagany staż pracy pedagogicznej łącznie 28 lat, 11 miesięcy i 24 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła D. S., która wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i merytoryczne rozpoznanie sprawy.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że ustawa wprost nie określa by rozwiązanie umowy o pracę miało nastąpić na wniosek nauczyciela. Co więcej w zamyśle ustawodawcy nie było uzależnienie przyznania tego świadczenia od rozwiązania umowy z własnej inicjatywy, a jedynie by ustał bez względu na inicjatywę strony. Ustawa miała więc zabezpieczyć przypadki, gdy nauczyciel, spełniający pozostałe przesłanki, będzie w sytuacji niemożliwości podjęcia dalszego zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

Przytaczając argumentację jak w zaskarżonej decyzji organ rentowy odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu wskazał, że ustawodawca używając sformułowania „rozwiązali stosunek pracy” zamierzał wyrazić, że chodzi o

rozwiązanie stosunku pracy z inicjatywy nauczyciela. Taką inicjatywą może być np. złożenie wypowiedzenia lub wniosku o rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron.

Warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest spełniony, jeżeli dyrektor szkoły złożył wypowiedzenie lub też z inicjatywy stosunek pracy został rozwiązany w drodze porozumienia stron. To samo dotyczy sytuacji, gdy umowa o pracę nauczyciela wygasła wskutek upływu okresu na który została zawarta.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

D. S.urodzona (...) podjęła zatrudnienie jako nauczyciel od dnia 20 sierpnia 1980r. Początkowo w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawczyni świadczyła pracę w Szkole Podstawowej Nr (...)we W., a od 1 września 1999r. w Szkole Podstawowej Nr (...)we W.. Na skutek reorganizacji szkoły od dnia 1 września 2004r. zyskała ona nazwę Zespół Szkół Nr (...)we W..

W okresach od 5 grudnia 1984r. do 31 sierpnia 1985r. oraz od 1 września 1986r. do 31 sierpnia 1987r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym

Dowód: świadectwo pracy k. 11-13 akt organu rentowego dot. renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z uwagi na skazanie prawomocny wyrokiem karnym stosunek pracy D. S. wygasł z mocy prawa zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela w dniu 31 maja 2011r., o czym pracodawca poinformował wnioskodawczynię listownie.

Dowód: świadectwo pracy k. 11-13 akt organu rentowego dot. renty z tytułu niezdolności do pracy, zeznania wnioskodawczyni nagranie 00:01:00-00:05:54 nagranie płyta k.13 akt sprawy.

W okresie od dnia 1 czerwca 2011r. do dnia 20 listopada 2011r. wnioskodawczyni pobierała zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne wypłacane do dnia 14 listopada 2012r.

Dowód: zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach k. 22-23 akt organu rentowego dot. nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

W dniu 4 czerwca 2013r. D. S. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Decyzją z dnia 26 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. S. prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego ponieważ stosunek pracy wnioskodawczyni wygasł na podstawie art. 26 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 Karty Nauczyciela tj. w okolicznościach innych niż wymienione w art. 4 cytowanej ustawy. Nadto organ rentowy wskazał, że D. S. udowodniła staż ogólny w wymiarze 32 lata i 3 miesiące oraz wymagany staż pracy pedagogicznej łącznie 28 lat, 11 miesięcy i 24 dni.

Dowód: wniosek k. 1-5, decyzja k. 25 akt organu rentowego dot. nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zrekonstruowany powyżej stan faktyczny sprawy był co do zasady bezsporny między stronami. Z tak ustalonego jednakże stanu faktycznego strony wywodziły odmienne skutki prawne. D. S. nie kwestionując bowiem wyliczonego przez organ rentowy wymiaru okresu składkowego i nieskładkowego oraz okresu pracy pedagogicznej podnosiła, iż spełniła również przesłankę wymogu rozwiązania stosunku pracy. W jej ocenie bowiem ustawodawca nie różnicuje sposobu rozwiązania stosunku pracy na rozwiązany z inicjatywy pracownika, bądź rozwiązany z inicjatywy pracodawcy.

Z zapatrywaniem wnioskodawczyni nie sposób się zgodzić albowiem w myśl art. 4 ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2009r., Nr 97, poz. 800) świadczenie kompensacyjne przysługuje nauczycielce, która spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnęła wiek 55 lat w latach 2009-2014,
- udowodniła okres składkowy i nieskładkowy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS", wynoszący 30 lat, w tym 20 lat wykonywania pracy w jednostkach, o których mowa w art. 2 pkt 1, w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć;
- rozwiązała stosunek pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego już sama językowa wykładnia użytego przez ustawodawcę sformułowania „rozwiązali” świadczy jednoznacznie o okoliczności, iż osoba ubiegającą się o przedmiotowe świadczenie winna z własnej inicjatywy rozwiązać stosunek pracy. Do rozwiązania stosunku pracy nie musi jednak dojść w następstwie dokonanego przez nauczyciela wypowiedzenia. Stosunek pracy z inicjatywy nauczyciela może również zostać rozwiązany za porozumieniem stron (tak również P. Kostrzewa; komentarz praktyczny ABC nr 104086, Świadczenie kompensacyjne dla nauczycieli).

Za dokonaną przez Sąd wykładnią przemawia również sama redakcja cytowanego przepisu albowiem ustawodawca wprowadzając w ust. 1 pkt. 3 cytowanego przepisu wymóg rozwiązania stosunku pracy w kolejnym ustępie sformułował dodatkowo, iż nauczycielom, którzy legitymują się wymaganym stażem ogólnym oraz pracy pedagogicznej przysługuje uprawnienie do nauczycielskich świadczeń rekompensacyjnych jeżeli:

- 1) w wyniku całkowitej likwidacji szkoły następuje rozwiązanie z nauczycielem stosunek pracy;
- 2) w wyniku częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć następuje rozwiązanie z nauczycielem stosunek pracy,
- 3) stosunek pracy nauczyciela wygasa z upływem 6-miesięcznego pozostawania w stanie nieczynnym;
- 4) stosunek pracy nauczyciela wygasa przed upływem okresu stanu nieczynnego na skutek odmowy przez nauczyciela podjęcia pracy w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony lub na okres, na który została zawarta umowa, w tej samej szkole, na tym samym lub innym stanowiska.

Jak wynika zaś z podstawy rozwiązania z wnioskodawczynią stosunku pracy, czego D. S. sama nie kwestionowała, łączący ją z pracodawcą stosunek pracy wygasł z mocy prawa w myśl art. 26 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 Karty Nauczyciela. Jak zaś wynika z przeprowadzonego powyżej wywodu wskazana podstawa prawna nie została zakwalifikowana do przesłanek nabycia nauczycielskiego świadczenia rekompensacyjnego.

Mając na uwadze wskazaną argumentację Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawczyni jako bezzasadne, o czym orzekła w myśl art.477¹⁴§1 k. p. c.